

SĂRBĂTORIREA ZILEI NAȚIONALE A ROMÂNIEI DE CĂTRE DIFERITE AMBASADE ALE SALE DIN ÎNTREAGA LUME

Sărbătorirea Zilei Naționale a României dă un prilej în plus ca reprezentanții României în diversele țări ale lumii să prezinte o Românie diversă, cu tradițiile ei politico-economice și culturale astăzi. Într-o lume globalizată, când informația se răspândește ca «fulgerul», este cu atât mai acută prezentarea corectă a României, cu atât mai mult cu cât despre România s-au răpândit, tot ca fulgerul, numai știrile rele, despre copiii handicapați, despre copiii cu AIDS, despre copiii străzii, despre bășanii cerșetori, despre câinii vagabonzi, despre corupție, etc., etc. Desigur, toate acestea sunt o parte din adevăr, dar nu adevărul întreg. România nu înseamnă numai ultimii 50 de ani. România are o istorie zbuciumată, cu perioade însoțite și tenebroase, dar și pline de eroism. Dar despre partea luminoasă a istoriei poporului român nu sunt astăzi mulți care vor să asculte, cu atât mai mult cu cât nu sunt mulți care vorbesc suficient de răsunător și, mai ales, unde și când trebuie, despre asta. Noi, etnicii români, trăitori în toate colțurile lumii, loviți direct de partea tristă a istoriei poporului nostru, încă povestim despre nenorocirea care s-a abătut asupra noastră în ultimii 50 de ani, despre motivele care ne-au determinat să ne părăsim țara, etc. Sigur, rănilor se vindecă greu, dar, pe parcursul vindecării, poate că ar trebui să facem eforturi să vedem și momentele luminoase ale istoriei poporului nostru, căci acestea s-ar putea să ne grăbească vindecarea. E timpul să înțelegem toți, că dacă nu ne prezentăm singuri lumii întregi, n-o s-o facă nimeni altul. Și modul în care ne prezentăm are o mare importanță în formarea impresiei. De aceea, consider că o datorie față de etnia din care ne tragem, față de noi înșine, să vorbim despre România, și prin ea despre noi, cu necazurile pe care le-am avut și încă le mai avem, dar și de bucuriile noastre trecute, care ne-au luminat istoria, despre realizările și greutățile pe care le întâmpină astăzi poporul român și despre viitorul lui, lumii întregi. Să nu pierdem nici o ocazie s-o facem! Mulți din românii din afara granițelor o și fac și încă cu multă dăruire, dar ca «ambasadori» voluntari, neoficial.

Un rol deosebit în această răspândire de informații corecte despre România îl au trimișii oficiali ai României în diferite țări, ambasadorii de drept, care au nu numai obligația care decurge din funcția pentru care sunt retribuiți, ci și, evident, datorită de români să nu piardă nici o ocazie în prezentarea diversificată a României celor cu care vin în contact zilnic. Sărbătoririle organizate cu ocazia Zilei Naționale ar trebui să fie un prilej excelent și în plus de a prezenta străinilor România.

Răspândiți în toate colțurile lumii, românii emigrați după cel de-al doilea război mondial, după ani de teamă de a se apropia de ambasadele României, doresc acum să găsească în reprezentanțele României din lume locul unde să-i întâlnească pe cei de aceeași etnie cu ei, să-și asculte doinele și să se întâlnească cu tradiția țării îndepărtate din care se trag.

Își îndeplinesc ambasadele aceste sarcini, de a fi locul de întâlnire al românilor în emigrație și de a prezenta România corect și diversificat populației țărilor în care activează? M-am adresat ambasadorilor români din Japonia, Canada și Australia de data aceasta (prima dată am făcut-o în CURIERUL ROMÂNESC nr. 4/99) cu câteva întrebări legate de sărbătorirea Zilei Naționale a României, în speranța că voi găsi răspuns la gândurile mele:

1. Vă rog să vă prezentați cititorilor mei.
2. Sărbătorii Ziua Națională pe data de 1 decembrie? Dacă este altă dată, care este motivul?
3. În ce local? De ce?
4. Cum informați invitații despre însemnătatea Zilei Naționale și de ce anume la 1 decembrie se

sărbătorește aceasta? Tineți vreo cuvântare sau stați la ușe și salutați invitații?

5. Cine sunt invitații dvs. de Ziua Națională?

6. Organizați o singură serbare pentru diplomați, oficialitățile locale și pentru români, sau organizații festive diferite?

7. Prin ce activități ați sărbătorit Ziua Națională anul acesta?

Redau mai jos răspunsurile acestora în ordinea primită și dumneavoastră, cititorii CURIERULUI ROMÂNESC, le veți aprecia.

JAPONIA

Domnul Ion Pascu.
Foto: O. Ciupitu / © CR.

într-o sâmbătă, zi foarte nepotrivită pentru a invita oaspeți la ambasadă. Din acest motiv, recepția oferită de misiune cu ocazia Zilei Naționale a avut loc pe 29 noiembrie.

2. În spațiile de reprezentare ale ambasadei, pe care le cunoașteți. Motivele sînt multiple: în primul rînd atmosfera de aici este românească, iar cei invitați o apreciază ca atare. În al doilea rînd, dacă am organiza recepția la un hotel, nu am putea oferi decât preparate culinare pregătite de personalul hotelului, ceea ce ne oferă alternativa să îi învățăm să gătească românește, sau să servim feluri de mîncare japoneze sau franțuzești. În al treilea rînd, costul organizării recepției la un hotel corespunzător ne depășește deocamdată posibilitățile financiare.

3. Șeful de misiune a publicat în 4 zile cotidiene japoneze de limbă engleză un articol despre semnificația evenimentului, evoluțiile din România și relațiile româno-nipone.

4. Invitații la recepție sînt oameni politici, reprezentanți ai MAE, șefi de misiuni diplomatice, reprezentanți ai firmelor care au activitate în România sau intenționează să aibă, reprezentanți ai mediilor culturale, mijloacelor de informare în masă, români, japonezi care au legături cu România, etc.

5. Comunitatea română la Tokyo este prea restrînsă pentru a putea organiza o sărbătorire separată, iar restricțiile bugetare nu ne permit un astfel de gest, deocamdată.

6-7. În pregătirea marșării Zilei Naționale am organizat diverse manifestări, dintre care menționez:

1 octombrie - participare la emisiunea "Traveling all over the World! National cooking and Wine" a postului de televiziune BD Japan (afiliat TV Tokyo);
5 octombrie - organizarea, împreună cu Women's Federation for World Peace din Tokyo, a unui festival de film pentru strîngerea de fonduri destinate copiilor orfani din România;

11 octombrie - acțiune promoțională la ambasadă (prezentarea de vinuri românești și a posibilităților de export ale României);

14 octombrie - concert al violonistului Dănuț Manea în Tokyo;

27 octombrie - interviu despre București la postul de radio NHK-FM;

29 octombrie - deschiderea la Tokyo a unei expoziții a pictorului român Sorin Ilfoveanu;

8 noiembrie - seară culturală românească la Kurume-shi, prefectura Fukuoka;

4 noiembrie - concert la ambasadă al orchestrei Valahia, cu ocazia turneului întreprins în Japonia;
12-13 noiembrie - expoziție de macramé organizată de Romanian Lace School, în colaborare cu ambasadă la Kobe;

25-27 noiembrie - aceeași expoziție la Yokohama;
28 noiembrie - 3 decembrie - turneu în Japonia al pianistei Roxana Bajdechi și al violonistului Alexandru Tomescu;

1 decembrie - apariția de articole cu ocazia Zilei Naționale în presa de limba engleză.

Ion PASCU

Ambasador al României în Japonia.

CANADA

1. Mă numesc Gabriel Gafița, 49 de ani, absolvent al Facultății de Limbi Germanice a Universității București (1975), specialitatea engleză-franceză. Sunt mai cunoscut ca scriitor, publicând un volum de proză scurtă (1971), patru romane (între 1975-1995) și 15 traduceri din limbile engleză, franceză și germană (între anii 1972-1989). Din 1977 până în 1990 am lucrat la editura Kriterion din București, care publică lucrări de autori aparținând minorităților naționale din România; am fost lector pentru traducerile din aceste limbi în limba română. În 1990 am părăsit domeniul editorial, în care a activat toată familia mea, lucrând timp de un an, până în 1991, ca expert guvernamental pentru probleme ale minorităților naționale la Consiliul pentru Reformă, Relații și Informații Publice (Ministerul Reformei). Apoi am intrat în Ministerul Afacerilor Externe, unde lucrez de 11 ani. Primul meu post în străinătate a fost acela de consilier la Ambasada României din Londra (dec. 1991 - nov. 1995). La întoarcerea în țară, am fost pentru scurt timp director al Grupului de Planificare Politică al MAE, iar între decembrie 1995 - martie 1998, secretar de stat (ministru adjunct) în același minister. Din aprilie 1998 sunt ambasador al României în Canada. Soția mea este profesoară de limba germană, iar fiul nostru va absolvi anul viitor universitatea la Ottawa. Fosta mea profesie, scrisul, a rămas acum principalul meu hobby, pentru care însă am din ce în ce mai puțin timp.

Domnul Gabriel Gafița.
Foto: © G. Gafița.

2. În cazul ideal, recepția pentru Ziua Națională trebuie ținută chiar pe 1 decembrie. Ea poate fi însă decalată cu 1-2 zile, dacă 1 decembrie cade în weekend, cum s-a întâmplat anul acesta (de regulă nu se fac recepții în weekend), dacă apare o vizită importantă sau un eveniment deosebit în țara-gază chiar în acea zi, sau dacă și alte ambasade vor să țină recepții la aceeași dată și oră. În general, înainte de a trimite invitațiile, ambasada noastră s-a informat dacă nu ne face concurență vreun alt eveniment public, pentru a avea cât mai mulți participanți și a nu ne pune invitații în situația de a opta.